

URZĄD PATENTOWY

B28b 1/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26703.

Kl. 80 a, 53.

Stanisław Szuk
(Warszawa, Polska)
i Jan Niewęłowski
(Warszawa, Polska).

Sposób wyrobu kostki do budowy nawierzchni drogowych.

Zgłoszono 10 grudnia 1936 r.

Udzielono 27 maja 1938 r.

Kostki betonowe, których powierzchnia górna jest wzmocniona grubszymi ziarnami tłucznia z kamienia twardego, są wytwarzane przez ubijanie betonu; powoduje to niejednakowy stopień stłoczenia kostki, co jest powodem małej jej wytrzymałości. Wynalazek niniejszy zapobiega tym wadom w ten sposób, że kostki betonowe poddaje się podczas ich wyrobu wstrząsom. Przez zastosowanie wstrząsów gwarantuje się szczelne wypełnienie wolnych przestrzeni między kamieniami górnej warstwy kostki. Na stole wstrząsowym (fig. 1) ustawia się żelazną formę o dowolnym żądanym kształcie i wymiarach. Na dnie formy układa się grubsze kamienie (fig. 2) w taki sposób, aby powierzchnia, przylegająca do dna, była płaska; tak ułożone kamienie za-

układa się beton. Fig. 3 i 4 przedstawiają używane kształty form. Grubość kostek waha się od 7 do 15 cm w zależności od obciążenia i jakości podłoża.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wyrobu kostki do budowy nawierzchni drogowych, polegający na tym, że na dnie formy układa się warstwę grubych kamieni, szczeliny między nimi zalewa się zaprawą cementową, a pozostałą wolną przestrzeń formy wypełnia się betonem, znamienny tym, że formę wypełnioną takim tworzywem poddaje się wstrząsom na stole wstrząsowym.

Stanisław Szuk.
Jan Niewęłowski.

Fig. 1.

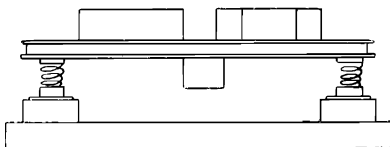

Fig. 2.

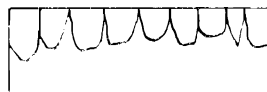

Fig. 3.

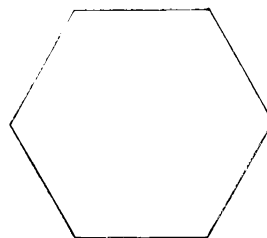

Fig. 4.

Fig. 5.

